

گزارش خبری

سامانه استعلام خودرو در صورت تکمیل پیشرو خواهد شد

محمد مهاجری، حقوق‌دان و استاد دانشگاه، گفت: شیوه انتقال مالکیت در معاملات خودرو چالش‌های حقوقی گسترده‌ای را ایجاد می‌کند. حال رونمایی از سامانه استعلام خودرو یک گام مثبت است ولی هنوز مراحلی هست که باید در تکمیل این سامانه مورد نظر قرار بگیرد. اگر این سامانه به‌روز باشد قطعاً به کاهش دعاوی در مرجع قضائی کمک خواهد کرد.

●●●

مهرماه ۱۴۰۲ از سامانه استعلام خودرو رونمایی شد تا مهم‌ترین گام برای سروسامان دادن به معاملات خودرو برداشته شود؛ گامی که متأسفانه با گذشت یک سال همچنان ناتمام مانده است. درحالی‌که مالک در معاملات خودرو، با برگ سبز ماشین مشخص می‌شود و انتقال مالکیت با مبادعه‌نامه هم امکان‌پذیر است. با وجود این، مبادعه‌نامه قابلیت استعلام و رهگیری ندارد و این شیوه از انتقال مالکیت، زمینه کلاهبرداری‌هایی مانند فروش مال غیر با وجود می‌آورد. بنابراین وجود سامانه‌ای برخط، برای استعلام وضعیت خودرو قبل از اتمام معامله ضروری است. دراین‌باره محمد مهاجری، حقوق‌دان و استاد دانشگاه، در گفت‌وگو با «شرق» مشکلات معاملات خودرو و نقش سامانه استعلام خودرو در حل آن را توضیح داد.

فروش مال غیر، یکی از چالش‌های اصلی معاملات خودرو

محمد مهاجری، حقوق‌دان و استناد دانشگاه، برخی چالش‌های معاملات خودرو را این‌گونه توضیح داد: «از سال‌های گذشته چالش‌های حقوقی انتقال خودرو در دفترخانه مطرح بوده است. اساساً سند خودرو از طریق برگ سبز منتقل می‌شود، اما درعین‌حال انتقال مالکیت با مبادعه‌نامه امکان‌پذیر است. همین مسئله بستر ایجاد چالش‌های فراوانی می‌شود. به عبارت دیگر، در شرایطی که انتقال در برگ سبز و تعویض پلاک انجام نشده است ولی خودرو مبادعه‌نامه شده و انتقال مالکیت انجام شده است. در این شرایط مشکلات حقوقی متفاوتی به وجود می‌آید؛ مانند اینکه برگ سبز خودرو به نام من است ولی به صورت مبادعه‌نامه‌ای به شخص ثالثی فروخته‌ام یا برای بدهی‌ای که دارم – بدهی مالیاتی، تسامح اجتماعی یا بدهی به یک شخص عادی– احضاربه دادگاه علیه من صادر می‌شود و اموالم باید توقیف شود. این خودرو هم به عنوان اموال من در استعلام ذکر می‌شود. این خودش یکی از پرورنده‌های رایج درباره خودرو است که آن شخصی که خودرویش توقیف شده است باید بیاید تحت عنوان اعتراض ثالث اجرائی برنده تشکیل دهد و با مبادعه‌نامه‌اش اثبات کند که من این خودرو را قبل خریداری کرده‌ام». مهاجری ادامه می‌دهد: «با توجه به اینکه اشخاصی به قصد فریب مبادعه‌نامه‌های صوری و عادی می‌نویسند، خود این موضوع محل سوءظن قوه قضائیه است؛ یعنی اثبات مالکیت برای شخص ثالث بسیار سخت خواهد بود و دستگاه قضائی با سوءظن به من نگاه می‌کند».

دعواهایی برای فک پلاک خودرو

این استاد دانشگاه الزام به فک پلاک خودرو به عنوان چالش جدید را این‌گونه توضیح داد: «الزام به فک پلاک خودرو هم یکی دیگر از پرورنده‌هایی است که شاید تشکیلش برای قوه قضائیه و گرفتن وقت قوه قضائیه با این میزان پرورنده بیهوده باشد. یعنی خودرویی خریدوفروش شده است و خریدار خودرو برای تعویض پلاک اقدام نمی‌کند. با توجه به اینکه مسئولیت خودرو با شخصی است که پلاک به نامش بوده است، دعوائی تحت عنوان الزام به فک پلاک خودرو و الزام به تنظیم سند رسمی یا همان الزام به انتقال خودرو مطرح می‌شود».

متصل بودن و به‌روزی بودن، دو ویژگی اصلی سامانه استعلام خودرو

این حقوق‌دان مرحله‌ای را گف‌ت که باید در تکمیل این سامانه مورد توجه قرار بگیرد: «سامانه استعلام خودرو علی‌رغم اینکه یک حرکت رو به جلو است، اما با برسی‌ها، بعضاً ایراداتی در استعلامات مانند به‌روزی‌بودن دارد؛ مثلاً درباره بدهی یا توقیف و بازداشتی می‌تواند مشکلات دیگری را سوظن‌هایی را ایجاد کند. البته می‌گویم یک گام مثبت است ولی هنوز مرحله‌ای است که باید در تکمیل این سامانه مورد نظر قرار بگیرد». مهاجری فواید به‌روزی‌بودن سامانه مذکور را بیان کرد: «اگر این سامانه به‌روز باشد و شما با استعلام و کد ملی متوجه شوید که این خودرو توقیف و بازداشتی ندارد، در رهن جایی نیست، بدهی ندارد و اصلاً مالکش چه کسی است، قطعاً به کاهش دعاوی در مراجع قضائی کمک خواهد کرد. ولی می‌خواهم بگویم فرآیندهایی که در این سامانه وجود دارد، متأسفانه خیلی پیشرفته نیست و متصل بودن این سامانه‌ها برقرار نیست؛ مانند ثبت احوال، ثبت اسناد و املاک کشور، اجرای احکام دادگستری و اداره پنجم اجرای مهریه که بابت مهریه توقیف می‌کنند و بدهی‌های خودرو از لحاظ مالیاتی و… البته ما قوانین مختلفی برای یکپارچه‌شدن سامانه‌ها داریم ولی چون کار بزرگی است، هنوز در سامانه استعلام خودرو هم این نقص به چشم می‌خورد».

شهروندان از این سامانه ضروری استفاده کنند

این حقوق‌دان در پاسخ به این سؤال که آیا امکان دارد این سامانه متروکه شود، گفت: «این سامانه، سامانه‌ای است که خیلی لازم و ضروری است. سامانه مسکن به ذممن آمد که تقریباً به همین وضعیت دچار شد. در سال‌های گذشته بنا بود اطلاعات مسکن در آن ثبت شود ولی هیچ‌وقت به آن صورت کامل موفق نشد که مورد انتظار دولت‌ها بود. سامانه استعلام خودرو هم این آسیب در انتظارش است. به نظر من می‌رسد راه رفعش خیلی حقوقی نباشد. این پیشنهاد من است ولی در تعامل و نشست‌های عملی مشترک بین واحدهای فناوری اطلاعات این دستگاه‌هاست که به در اختیار گذاشتن این دیتاهای گسترده خودشان کمک کنند تا این سامانه زمین‌گیر نشود». مهاجری در پایان توصیه کرد: «من یک توصیه حقوقی به شهروندان کنم. با وجود همه ضعف‌های این سامانه حتماً از این سامانه استفاده کنند و قبل از معامله خودرو استعلامات مختلف را بگیرند؛ بالاخص استعلامات بدهی، مالیاتی، توقیفی و بعد اقدام به معامله خودرو کنند. فروش مال غیر یکی از پرورنده‌های گسترده است که حتی این سامانه هم نمی‌تواند آن را حل‌وفصل کند؛ چون من می‌توانم با یک مبادعه‌نامه عادی اقدام به خریدوفروش کنم و در سامانه‌ای ثبت نمی‌شود که استعلامش بیاید. شاید راهکاری برایش نداشته باشیم ولی نکته مهم این است که به‌هرحال اگر این خودرو توقیفی دارد، برنده‌ای درباره آن مطرح است، حتماً از این سامانه استفاده کنند که گرفتار کلاهبرداران نشوند».

حذف استادان غیرقانونی بود

بخت این روزهای دانشگاهیان، بازگشت استادان و دانشجویان به دانشگاه است. بعد از حوادث ۱۴۰۱ دانشگاهیان درگیر مسائل مختلفی شدند به طوری که در همین سال تحصیلی گذشته خبرهای بسیاری درباره اخراج استادان و دانشجویان شنیده شد؛ موج اخراج استادان دانشگاه‌ها در بهار و تابستان ۱۴۰۲ اتفاق افتاد. اخراج از دانشگاه، تعلیق، تبعید دانشجویان به دانشگاه‌های دیگر، بازنشستگی اجباری، احضار توسط

حراست دانشگاه و در نهایت محرومیت از تحصیل، از جمله فشارهایی است که بر استادان دانشگاه‌ها وارد شد. وضعیت آن قدر تلخ بود که بسیاری از استادان، منتقد رفتارهای غیرقانونی مسئولان دانشگاه بودند. حالا با تغییر دولت و آمدن وزیر علوم دانشگاهیان خواستار بازگشت قانون به دانشگاه شدند. اخیراً هم وزرای بهداشت و علوم در دستوراتی جدگانه، از بازگشت دانشجویان و استادان به دانشگاه‌ها خبر

علی حناجی

❗ **آقای حناجی، در سه سال گذشته دانشگاه درگیر اتفاقاتی بسیاری شد. به‌ویژه بعد از اعتراضات ۱۴۰۱ شرایط برای دانشگاهیان سخت شد. فضای دانشگاه بسته و با استادان و دانشجویان منتقد برخورد شد. شما در این مدت در دانشگاه بودید، بنفرمایید طی این سه سال دانشگاهیان درگیر چه موضوعاتی بودند؟**

من فکر می‌کنم دانشگاه‌ها مثل گل ظریف می‌مانند؛ یعنی گل تا زمانی که محیطش طبیعی است، طراوت دارد و جوان می‌ماند و پژمرده نمی‌شود. اگر با گل برخورد خشن کنید، خیلی زود می‌پلاسد و می‌ریزد و حالت افسردگی پیدا می‌کند. محیط دانشگاه نیز همین‌طور است؛ یعنی قدرت تحمل بالا می‌خواهد و اگر می‌خواهید علم توسعه پیدا کند، باید با سعه صدر با آن برخورد کنید. از قدیم حوزه‌ها هم همین‌طور بودند و فقط دانشگاه نیست. وقتی بحث‌های ظلبگی داغ می‌شه، افراد در تقابل اندیشه‌ها با یکدیگر بحث می‌کردند. تا جایی که به ظاهر افراد برتلاطم رفتار می‌کردند، همین مدل رفتار موجب می‌شد که استادانشان بگویند این مدل بحث، بحث‌های ظلبگی است. درباره محیط دانشگاه هم همین است. افراد در محیط‌های آموزشی باید سعه صدر بالای داشته باشند. برای اینکه اگر بحثی اتفاق بیفتد و حرف‌های جدید مطرح شود، نتایجش به نفع کشور است. چنانچه نظام دیوانی ما این حوصله را نداشته باشد، نتیجه این حرف‌ها برعکس می‌شود و اندیشه‌های جدید به وجود نمی‌آید. همچنین بسیاری از بحران‌ها شناسایی نمی‌شود و در نهایت کشور ضرر می‌کند. یعنی اگر دانشگاه‌ها افسرده باشند، دانشجویان و استادان شاداب و فعال نباشند، همه و مخصوصاً کشور و آینده کشور ضرر می‌کند. زیرا کسانی که در دانشگاه‌ها تحصیل می‌کنند، مدیران آینده کشورند و باید کاری کنیم که اینها با امید کارشان را ادامه دهند و در مقابل مسائل علمی موانعی وجود نداشته باشد. ببینید درباره مسائل دانشگاه، فقط کافی است کسی مثل رئیس دولت درباره مسئله امنیت در دانشگاه کمی تند حرف بزند. کسانی که چند لایه پایین‌ترند، مطمئناً با شدت بیشتری به این قضیه می‌پردازند. پس کسانی که در رأس دولت قرار دارند، حتی ادیبانشان هم در این قضیه مؤثر است و باید خیلی مراقب باشند که با این گل باطراوت چگونه رفتار کنند.

❗ **طی سه سال گذشته بسیاری از استادان در شبکه‌های اجتماعی نوشتند به خاطر اظهارنظرهایی که سرکلاس درس کردند با مواضعی که در حوادث ۱۴۰۱ داشتند، اجازه ورود به دانشگاه و کلاس درس را نداشتند و بسیاری از دانشجویها اظهار کردند که پرورنده‌های مختلفی برایشان تشکیل شده است. روایت شما از این موضوع چیست؟**

وقتی در جامعه اتفاقی می‌افتد، دانشجوها و دانشگاهیان مثل میزان الحرات جامعه‌اند. خیلی راحت و بی‌غل‌وغش اظهارنظر می‌کنند. به همین خاطر واکنش بسیاری از موضوعات را شما در دانشگاه‌ها خیلی زودتر از جامعه می‌بینید. وقتی این واکنش در دانشگاه به وجود می‌آید، در جامعه هم اثر می‌گذارد. طبیعتاً نمی‌شود از جامعه فعال و پویا انتظار داشت که نسبت به مسائل واکنشی نشان ندهد. اگر در جامعه‌مان چیز غلط ببینیم و چشممان را ببندیم یا حرف نزنیم طبعاً مسیر درستی نرفته‌ایم و حتی به توصیه‌های دینی‌مان نیز عمل نکرده‌ایم. مسئولان اداره کشور و دولتی‌ها مثل پدر و مادر برای جامعه هستند. همان‌طوره که در یک خانواده اگر فرزندی خطایی کرد، والدین نمی‌توانند بچه را نادیده بگیرند، یا به آنها پشت کنند یا آنان را از خانه بیرون کنند، بلکه با او برخورد

پدرانه و مادرانه می‌کنند، کسانی که تحت پوشش و مسئولیت دولت هستند، مسئولیت سنگینی دارند. باید جوابگو باشند و جواب قانع‌کننده‌ای به جامعه بدهند. زمانی که اتفاقی در جامعه می‌افتد، به جای اینکه افراد را متهم کنند، اگر در جایی ایراد می‌آورد است جواب قانع‌کننده‌ای به مردم بدهند که چرا چنین اتفاقی افتاده و اگر اطلاع‌رسانی درست و عادلانه انجام شود، جامعه آرام می‌شود. زمانی جامعه ناآرام می‌شود که نسبت به مسائل منطقی که می‌بیند، واکنش منطقی نبیند. مسئولان با بالا بردن سعه صدر، شنیدن حرف‌های هم‌دیگر و جلوگیری از پیش‌داوری می‌توانند اوضاع را آرام کنند. بچه‌ها چون جوان‌اند، تجربه ندارند و از این تنش‌ها ندیده‌اند. با اولین تنش ممکن است عصبی برخورد کنند، داغ شوند و حساسیت نشان دهند. وظیفه بزرگترهاست که پدری کنند و جسو را آرام کنند. برای مثال اگر خانواده‌ای بگریه رفت رویش نمی‌ریزند. آب می‌ریزند تا آتش خاموش شود. برخی از سیاست‌ها مثل نفت‌ریختن روی آتش است و اگر حواسمان نباشد حتی با نیت خیرخواهانه هم این کار را کنیم ممکن است به عکسش تبدیل شود.

❗ **شما در این مدت در دانشگاه بودید و حتما مواردی دیدید که استاد یا دانشجو درگیر شدند. لطفا درباره مواردی صحبت کنید که در این سال‌ها با آن مواجه شدید؟**

من مسئولیت صحت نداشتم، ولی اگر کسی در جایی از چارچوب قانون یا فراتر می‌گذاشت حتما تذکر می‌دادم. برای همه این موارد قانون داریم که با چه کسی چطور برخورد شود. برای ما هم خیلی دردناک بود که برخی مواقع در چارچوب قانون رفتار نمی‌شد، اگر قبل از انقلاب کسی زندانی سیاسی بود و زندانی می‌شد، بعدش به کلاس و درسش برمی‌گشت، از شغل محروم نمی‌شد و با آن خودرن نمی‌افتاد. کارش را ادامه می‌داد و خانواده‌اش هم اذیت نمی‌شد. وقتی موضوعات را در چارچوب قانون پیگیری کنیم، این اتفاقات می‌افتد که تبعات این مسائل با دوره‌های گذشته قابل مقایسه نیست. خودم، معلمی داشتم که در دانشکده علوم دانشگاه تهران زمین‌شناسی می‌خواند، او سال ۵۴ زندانی شد. خودش تعریف می‌کرد وقتی از زندان آزاد شد، رئیس دانشگاه او را صدا زد و آرامش کرد. به او گفتند، حالا اتفاقی افتاده، به دل نگیرد و به زندگی‌اش برگردد. گفت کسی مانع درس‌خواندنش نشده و درسش را تمام کرد و بعد هم یکی از مسئولان طراز اول کشور شد. گلی هم به این کشور خدمت کرد. کسی که رئیس دولت می‌شود باید خیلی سعه صدر داشته باشد. کظم غیظ که در قرآن هم آمده مال آدم‌های ضعیف نیست. مال کسی است که قدرت دستش است و می‌تواند کاری کند اما با اراده خودش هیچ کاری انجام نمی‌دهد. فکر می‌کنم با آمدن دولت آقای یزشکیان این فضا فراهم شده و امیدوارم این نگاه در همه جا حاکم شود. همه ما ایرانی هستیم. اگر جامعه‌مان دوقطبی شود، به جای اینکه درگیر توسعه کشور باشیم، تلاش می‌کنیم با هم درگیر شویم، مطمئناً به اهدافی که داریم دست پیدا نمی‌کنیم و همیشه درجا می‌زنیم. باید تلاش کنیم فضای وحدت و یگانگی را فراهم کنیم و تنش‌ها را در داخل کم کنیم تا بتوانیم به مشکلات کشور برسیم و فشار بار مالی و اقتصادی را از روی دوش مردم برداریم.

❗ **شما به رعایت قانون اشاره کردید. در دو سال گذشته انکار همین موضوع هم درباره دانشجویان و دانشگاهیان نقش داشته است. در سال‌های ۸۸ تا ۹۰ بازنشستگی اجباری استادان و البته ستاره‌دارشدن دانشجویان را داشتیم. اما در این دو سال مواردی دیدیم که برای اولین‌بار شنیده می‌شد، مثل تبعید تحصیلی دانشجو یا اخراج گسترده استادان. شما اوضاع این چند وقت را چطور ارزیابی کردید و آیا با این موارد هم روبه‌رو شدید؟**

یکی از مواردی که رئیس دولت به آن قسم می‌خورد تا رعایت کند، پاسداری از قانون اساسی کشور است. بسیاری از این موارد که مطرح شد، رد و اثری از آنها در قانون وجود ندارد که مثلاً اگر دانشجویی تخلف کرد، او را به دانشگاه دورافتاده‌ای تبعید کنند و این کار به صورت غیرمستقیم اهانت‌کردن به دانشگاه مقصد تبعیدی است. تا دبیر، استفاده از روش‌های عقابانی و بدون لجاجت می‌شود این تنش‌ها را کنترل کرد و جلوی‌شان را گرفت. روش‌هایی که در آنها تدبیر نیست و بی‌تدبیری است، عشق‌گینه را افزایش می‌دهد. نباید بگذاریم این اتفاق بیفتد.

همه بچه‌ها فرزندان ما هستند و باید پدر وقتی فرزندش اشتباه می‌کند و حتی اگر پنجه در صورت

گفت‌وگوی «شرق» با پیروز حناجی درباره اتفاقات سه ساله دانشگاه‌ها:

حذف استادان غیرقانونی بود

دادند. پیروز حناجی، استاد دانشگاه تهران، در این مدت شاهد اتفاقات مختلف در بین دانشگاهیان بود. او یکی از همان استادانی است که خواستار پایان دادن به بحث‌های غیرقانونی در دانشگاه ایست. حناجی درباره هر وزیر بهداشت برای بازگشت استادان و دانشجویان به کلاس معتقد است: «نامه آقای دکتر ظفرقندی یک بند قانونی دارد و دانشجویان هم به استناد همین بند قانونی برگشتند. معنی این بازگشت این است که اتفاقی که قبلاً افتاد،

در چارچوب قانون نبود. برای ما هم خیلی دردناک بود که برخی مواقع در چارچوب قانون رفتار نمی‌شد، اگر قبل از انقلاب کسی زندانی سیاسی بود و زندانی می‌شد، بعدش به کلاس و درسش برمی‌گشت. حالا با تغییر دولت و آمدن وزیر علوم دانشگاهیان خواستار بازگشت قانون به دانشگاه شدند. اخیراً هم وزرای بهداشت و علوم در دستوراتی جداگانه، از بازگشت دانشجویان و استادان به دانشگاه‌ها خبر

هدی هاشمی

پدر بکشند، هیچ‌گاه مسئولیت پدري‌اش را فراموش نمی‌کند. کسانی که مسئولیت می‌پذیرند، باید سعه صدر بیشتر و قدرت تحمل بالایی داشته باشند. نباید همه چیز را امنیتی کرد. هنگامی که به همه موضوعات نگاه امنیتی داشته باشیم، اول امکان حل مسائل و قدرت مانور برای حل موضوعات به‌شدت کم می‌شود و مسئله به‌شدت پرهزینه می‌شود؛ درحالی‌که اگر با نگاه فرهنگی حتی به موضوعات امنیتی نگاه کنیم، شکل برخورد با موضوع نیز فرق می‌کند؛ ولی این کار یک تخصص و نگاه است و مشابه چیزی است که در شهرهای مان هم داریم؛ اینکه توسعه و ساخت‌وساز را در شهرها چگونه می‌بینیم؛ اینکه مردم راحت‌تر زندگی کنند یا ماشین‌ها راحت‌تر تردد کنند که این دو موضوع هم دو نتیجه کاملاً مجزا می‌دهد؛ مدبری که هدفش این است تا ماشین در شهر راحت‌تر تردد کند، نتیجه کارش آلودگی و ترافیک آن شهر می‌شود؛ اما مدبری که به کیفیت زندگی می‌اندیشد، نتیجه کارش توسعه وسایل حمل‌ونقل عمومی، توسعه فضاهای تفریحی و توسعه اوقات فراغت مردم می‌شود و در نتیجه آلودگی، ترافیک، ازدحام و عصبانیت در شهر از بین می‌رود و آرامش حاکم می‌شود. این دو نگاه است و دو نتیجه هم دارد. باین‌همه کسانی می‌توانند آرامش در جامعه بیاورند که از سعه صدر بالاتری برخوردارند. می‌دانید چرا نظرات آقای پورمحمدی در انتخابات خیلی مورد توجه مردم قرار گرفت؟ او به‌عنوان عنصری که سال‌ها در این حوزه کار می‌کرد، با ادبیات یک فرد امنیتی با سبقه قضائی صحبت‌هایش را انجام داد، اما از یک استانه سعه صدر بالاتری با موضوع برخورد کرد و به‌همین‌علت او مورد توجه قرار گرفت. ما به این تیب افراد در جاهای حساس نیاز داریم. اینکه امنیت را چه تعریف می‌کنید، دقیقاً در این قضیه مؤثر است. البته اینکه هر صحبت مخالفی را بر ضد امنیت تعریف کنید و واکنشش نازل بر برخورد‌های فیزیکی قرار گیرد هم مسئله دیگری است. اگر تراز تعریف امنیت را بالا ببرید و در کشور سعه صدر ایجاد کنید، نتیجه دیگری گرفت.

❗ **آقای دکتر براساس گفته‌های دانشگاهیان در این سه سال بحث‌های ایدئولوژیکی در دانشگاه‌ها رواج بسیاری داشته است. تجربه شما در این سه سال چیست؟**
بالاخره سلیقه و نگاه افراد این است که تلاش کنند همه چیز را از زاویه دین ببینند، درحالی‌که دین آمده تا به ما بگوید چطور زندگی کنیم. اگر درست زندگی کنیم، محصول زندگی آرام و درست هرچه باشد، پذیرفتنی است. برای مثال چیزی که تحت عنوان معماری اسلامی مطرح است، این است که معماری اسلامی نتیجه کار کسانی است که در جامعه‌ای که آموزه‌های دینی دارد، بزرگ شده‌اند و حلال و حرام سرشان می‌شود. می‌دانند نباید از ثقیب‌ت کار بزنند و هر کاری که به آنها داده شده، به بهترین وجه انجامش بدهند که نام این محصول نهایی را معماری اسلامی گذاشته‌ایم؛ درحالی‌که این نوع معماری، معماری متأثر از تفکر و زندگی در محیط مسلمانان است. در اواخر عمر برتراند راسل به او گفته می‌شود اگر بخواهد برای جوامع بعدی دو توصیه کند، چه حرفی می‌زند؟ او می‌گوید اول اینکه اگر قرار است با همدیگر زندگی کنید، باید همدیگر و عقاید یکدیگر را تحمل کنید و یاد بگیرید چطور با هم زندگی کنید. حتی زمانی که نظرات مخالف دارید. دوم اینکه وقتی یک کار علمی می‌کنید، از پیش‌داوری بپرهیزید؛ یعنی چیزی را که خودتان دوست دارید نتیجه باشد، کاملاً کنار بگذارید و اجازه بدهید فکت‌ها و مؤلفه‌ها شما را هدایت کنند. برای اینکه به هدف برسید، چیزی که بر اثر

تحقیق شما را هدایت کند، بازارزش است. فارغ از قضاوت قبلی شما. ایدئولوژیک‌کردن همه چیز فقط اسلامی‌کردن آن نیست. اقوام دیگری هم هستند که به همه چیز این‌طور نگاه می‌کنند. ایدئولوژیک نگاه‌کردن به علم، ما را از ساحت مقدس علم دور خواهد کرد. باید بگذاریم که مؤلفه‌ها ما را به مسیر درست هدایت کند.

❗ **دولت چهاردهم با تفکر پویایی دانشگاه فعالیت خودش را شروع کرد. هم‌زمان رئیس دولت چهاردهم بحث بازگشت استادان و دانشجویان به دانشگاه را مطرح کرد و بارها هم اعلام کرد که ما نباید با دانشجوی منتقد برخورد جدی و خشن داشته باشیم یا استاد را از کلاس درس محروم کنیم. در همین زمینه وزیر بهداشت تمام دانشجویانی را که از سال ۱۴۰۱ و ۱۴۰۰ حکم تعلیق داشتند، به دانشگاه برگرداند. این خبر خوبی برای جامعه دانشگاهی بود. توصیه شما به دولت پویایی داشجو و دانشگاه چیست و درباره بازگشت استادان و دانشجویان به دانشگاه چطور باید عمل کرد؟**
در نامه آقای دکتر ظفرقندی یک بند قانونی وجود دارد و دانشجویان هم به استناد همین بند قانونی برگشتند. معنی این بازگشت این است که اتفاقی که قبلاً افتاده، در چارچوب قانون نبود. اگر در چارچوب قانون اقدام کنیم، هیچ مشکلی نخواهیم داشت. این موارد هم از آن مسائلی است که خارج از قاعده و قانون عمل شده. وقتی فضا امنیتی شود، زمینه برای چنین برخوردهایی به وجود می‌آید. در این قضیه نمی‌خواهم بگویم همیشه یک طرف مقصر است. البته آن طرف هم باید تلاش کند که فضا امنیتی نشود. این موضوعی است که باید همه برای تحقق آن تلاش کنیم. به‌ویژه اگر بخواهیم دانشگاه محیطی آرام باشد، نباید از مدبری که نگاه امنیتی دارد، در مدیریت ارشد دانشگاه‌ها استفاده کنیم. این معنی‌اش این نیست که نباید نگاه امنیتی داشته باشیم؛ ولی نباید همه چیز را از نگاه مسائل امنیتی تحلیل کنیم. البته معنی‌اش هم این نیست که زیر ناباشیم یا خیلی از مسائل را ببینیم. به هر حال همه دانشگاه‌ها به اندازه خودشان حتما مسائلی دارند که باید به آنها پرداخته شود. دانشجویان با مشکلاتی مواجه می‌شوند یا ممکن است افراد بدخواهی کارهایی بکنند که حتماً باید با آنها برخورد شود؛ ولی اگر صرفاً از سوراخ نازک مسائل امنیتی به موضوعات نگاه کنیم، خود را از خیلی چیزهای دیگر محروم کرده‌ایم و اجازه رو‌شد هم ن داده‌ایم. حتماً نگاه دولت هم همین است؛ چون در شعارها و صحبت‌های اولیه این بحث‌ها مطرح بود. طبعاً وقتی جامعه رای می‌دهد، انتظار تغییر دارد. طبیعی است که این اتفاقات بیفتد و قطعاً باید مدیران وزارت علوم تغییر نگاه داشته باشند.

❗ **یکی از اتفاق‌های تلخی که در این چند سال در دانشگاه افتاد، کاهش کیفیت پژوهش در دانشگاه بوده است. شما فضای پژوهشی را در دانشگاه چطور ارزیابی می‌کنید و آیا با کمبود کیفی علمی در دانشگاه مواجه هستیم؟**

سیستم آموزش عالی کشور یعنی وزارت علوم و وزارت بهداشت ایدئال‌شان این است که ۱٫۵ تا دو درصد تولید ناخالص ملی کشور به امر پژوهش اختصاص یابد. در بهترین حالت در زمان دولت هفتم و هشتم آقای خاتمی به نزدیک یک درصد رسیدیم که چیز خوبی بود و می‌شد تأثیر آن تحولات را دید. الان به دو دلیل این اتفاق نمی‌افتد؛ یکی اینکه گفنه ظرفیت بود‌جه مالی دولت به دلایل مختلف اقتصادی و شرایط تحریم کم شده و دوم اینکه از همین تولید ناخالص ملی فعلی همان عدد پذیرفتنی به امر پژوهش اختصاص پیدا نمی‌کند. طبعاً وقتی چنین چیزی می‌شود، بودجه‌های پژوهشی به حداقل می‌رسد و فعالیت‌های پژوهشی دانشگاه‌ها تحت تأثیر قرار می‌گیرد و به طور طبیعی خروجی‌اش هم در مقایسه با دوره‌های قبل ضعف‌تر می‌شود. ممکن است در جاهای خاص به دلایل خاص هنوز این اتفاق نیفتاده باشد؛ مثلاً جاهایی که توانسته باشند خود را به شرایط تحریم و شرایط حل مشکلات کشور گره بزنند، ممکن است کمتر باشد، ولی این عمومیت ندارد و فقط مختص شرایط خاص است؛ مثلاً اگر دانشکده‌هایی بتوانند در این شرایط به مشکلات وزارت نفت برای استخراج، اکتشاف و صادرات قدری کمک کنند، استثنائاً ممکن است وضعیت‌شان بهتر باشد؛ اما نمی‌توانیم بگویم این در همه‌جا اتفاق افتاده است. طبعاً وقتی کشور فقیرتر می‌شود، اولین جاهایی که ضربه می‌خورند، محل‌های کیفی است که مستقیم به مراحل تولید علم وصل‌اند. امیدوارم بتوانیم از این شرایط عبور کنیم.

شرق

خبر

در آستانه «هفته جهانی ناشنوایی» انجام شد
انecdاد تفاهم‌نامه همکاری بین جهاد دانشگاهی و بنیاد «بخشش»

برای نخستین بار و در آستانه هفته جهانی ناشنوایی، تفاهم‌نامه همکاری بین معاونت آموزش و کارآفرینی جهاد دانشگاهی و بنیاد خیریه شنوایی‌بخشی شفا (بخشش) با هدف کارآفرینی و ایجاد بسترهای اشتغال‌زایی ناشنوایان مستعد به اعضا رسید.

به گزارش روابطعمومی بنیاد «بخشش»، در نشست‌یی که به همین منظور و با حضور دکتر غفوریان، معاون آموزش و کارآفرینی، دکتر ابراهیمی رومنجان، سرپرست اداره کل توسعه کارآفرینی و اشتغال جهاد دانشگاهی، دکتر محمد اجمل لونیسان، مدیرعامل، اسکندری، معاون فناوری اطلاعات، خانم دکتر آذری، مدیر کارگروه کارآفرینی و قربانی، مدیر روابطعمومی و اطلاع‌رسانی بنیاد «بخشش» و مدیران و کارشناسان مربوطه برگزار شد، دکتر غفوریان، معاون آموزش و کارآفرینی جهاد دانشگاهی با ابراز خرسندی از بنیاد «بخشش» همکاری را بنیاد «بخشش» اظهار کرد: جهاد دانشگاهی ظرفیت‌های خوبی دارد و این مؤسسه به عنوان بخش خصوصی می‌تواند از ظرفیت‌ها و توانمندی‌های کارآفرینی خدمات مختلف و نیز ظرفیت‌های خیرین استفاده کند. او اشاره به اینکه جهاد دانشگاهی یک نهاد انقلابی است افزود: خوشحالم که ورود جهاد دانشگاهی در حوزه امور خیر و اشتغال‌کار خود را با یک مؤسسه خیریه تخصصی در حوزه سلامت آغاز می‌کند. دکتر ابراهیمی رومنجان، سرپرست اداره کل توسعه کارآفرینی و اشتغال جهاد دانشگاهی، از ارائه یک الگو و مدل جدید برای همکاری با مؤسسات، بخش خصوصی و خیرین خبر داد و خاطر‌نشان کرد: جهاد دانشگاهی تجارب خوبی در حوزه اشتغال، آموزش و کارآفرینی دارد و می‌تواند در توسعه کسب‌وکارهای خرد و خانگی و… به کمک بخش خصوصی بیایند. او در ادامه با اشاره به تجارب، مأموریت‌ها و مسئولیت‌های خوب این نهاد گفت: پرداختن به مسئولیت اجتماعی و فعالیت‌های خیریه‌ای می‌تواند به بستر توسعه همکاری جهاد دانشگاهی و مؤسسات و مراکز خیریه تبدیل شود.

دکتر محمد اجل لونیسان، مدیرعامل بنیاد خیریه شنوایی‌بخشی شفا (بخشش) نیز در این مراسم با اشاره به توانمندی‌ها و اعتبار جهاد دانشگاهی گفت: در بسیاری از زمینه‌ها، جامعه معلولان مشکلات متعددی دارد و ما انتظار داریم بتوانیم با همکاری جهاد دانشگاهی برخی از این مشکلات، به‌ویژه در حوزه کارآفرینی و نیز مسائل اجتماعی و فرهنگی را در حوزه ناشنوایی برطرف کنیم. او از جهاد دانشگاهی و همکاران معاونت آموزش و کارآفرینی خواست تا جامعه هدف این مؤسسه را در حوزه‌های مختلف یاری کنند. در ادامه خانم دکتر آذری، رئیس کارگروه کارآفرینی و اشتغال این بنیاد نیز اشاره به اینکه جهاد دانشگاهی نهاد علمی، فرهنگی و کارآفرینی است، گفت: مهم باشد. اسکندری، معاون پشتیبانی و فناوری اطلاعات «بخشش» نیز ضمن برشمردن سرفصل‌ها و وظایف و اهداف اولیه این بنیاد در حوزه‌های کاشت، تأمین قطعات و پشتیبانی‌های پس از کاشت، توان‌بخشی، به‌روزرسانی دستگاه‌های پروتز و… خاطر‌نشان کرد: دو‌موضوع برای «بخشش» جز، اهداف استراتژیک، ماندگار و حیات‌افزین محسوب می‌شود؛ یکی موضوع بیشگیری ژنتیک و دیگری توسعه همکاری‌های آموزشی، مهارت‌آموزی و اشتغال که امیدواریم با مدد الهی، همت و تلاش و مدیریت دوسویه و حمایت خیرین عزیز، در این زمینه نیز به توفیقات مهمی نائل آییم. همچنین قربانی، مدیر روابطعمومی «بخشش»، به موضوع کلیدی و مهم مستندسازی این رخداد مهم اشاره و بر آن تأکید کرد.